

організаційне забезпечення адаптації виробничо-комерційної системи підприємства до нових умов господарювання;

з метою забезпечення гнучкості та економічності організаційної структури необхідно активно використовувати переваги аутсорсингу – передачі виконання на сторону окремих функцій, що потребують значних витрат та висококваліфікованих кадрів (наприклад, розроблення бізнес-планів, проведення маркетингових досліджень, оптимізація податкових платіжв тощо) [3, с. 16-27].

Дотримання зазначених принципів дозволить побудувати раціональну, гнучку та економічну організаційну структуру підприємства.

Література.

1. Бондар Н.М. Організаційні структури управління підприємством [Електронний ресурс] /Н.М. Бондар. – Режим доступу: ежим доступу: [<http://business-consultant.com.ua/publicaciub104.html>].

2. Мазур И.И. Реструктуризация предприятий и компаний: Справочное пособие / И.И. Мазур, В.Д. Шапиро и др. Под ред. И.И. Мазура. – М.: Высшая школа, 2000. – 587 с.

3. Бідняк М.Н. Організація управління [Текст] : навч. посібник / М. Н. Бідняк. - К. : А.С.К., 2003. - 173 с.

ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДП «АГРОФІРМА «БАЙС-АГРО» УМАНСЬКОГО РАЙОНУ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Роєнко О. А., к.е.н., доцент

Уманський національний університет садівництва

Ситуація, що склалася у реальному секторі економіки України, обумовлює необхідність формування методологічних основ і розробки практичних рекомендацій щодо формування ефективного механізму управління, насамперед, аграрними підприємствами як провідної галузі вітчизняної економіки.

Об'єктом нашого дослідження виступає ДП „Агрофірма «Байс-Агро» комерційно-виробничої фірми «Байс», яке знаходиться у смт. Бабанка Уманського району Черкаської області.

Станом на 1 січня 2016 року господарство орендувало у селян 5352 га сільськогосподарських угідь, з яких всю площу становить рілля.

Найбільшу питому вагу в структурі товарної продукції в середньому за 2011–2015 роки займала продукція рослинництва 85,5 %. В цій галузі найбільшу питому вагу займали кукурудза на зерно, озима пшениця, ячмінь ярих і озимих сортів та соняшник. По галузі тваринництва найбільшу питому вагу із виручки від реалізації продукції займає молочне скотарство, а також вирощування молодняку ВРХ і тварин на відгодівлі, відповідно 12,9 % та 3,6 %. Отже, спеціалізація підприємства – зерно-технічна з розвинутим молочним скотарством.

Виконання виробничої програми в підприємстві забезпечують одна молочнотоварна ферма, ферма по відгодівлі ВРХ, 2 тракторно-рільничі бригади, ремонтна майстерня та інші структурні підрозділи. Структура управління має лінійні і функціональні зв'язки. Між керівниками існує лінійний зв'язок, тобто кожний з них підкоряється тільки керівнику вищого рівня. Між спеціалістами існує функціональний зв'язок, кожен спеціаліст має свої обов'язки та відповідні завдання.

Що стосується аналізу трудових ресурсів на підприємстві, то середньорічна кількість працівників у підприємстві за досліджуваний період має тенденцію до збільшення, що є позитивним моментом. Так, в 2015 році вона збільшилася в порівнянні з 2010 роком на 26,4 % і становила 139 осіб.

Що стосується показників економічної ефективності виробництва в ДП «Агрофірма «Байс-Агро», то з даних таблиці 1 можна зробити висновок про те, що підприємство 2011–2015 роки працювало із прибутком. Дане підприємство одержало у 2015 році 8514 тис. грн. прибутку, що на 28,3 % більше, ніж у 2011 році. В порівнянні з 2011 роком у 2015 році рівень рентабельності по підприємству зменшився на 7,02 проценто-пункти. Виробництво валової продукції протягом досліджуваного періоду збільшилося на 14,9 %.

Однак на підприємстві є ряд проблем, які потребують вирішення. Серед них – поліпшення технічного і технологічного забезпечення виробництва. Господарство в межах наявних ресурсів намагається купувати сучасну техніку, але кількість її все ще недостатня.

Необхідно вносити достатню кількість органічних та мінеральних добрив щоб відтворювати родючість ґрунту, яка істотно знизилась за останнє п'ятиріччя. Відповідно до технології потрібно застосовувати гербіциди і пестициди, внесення яких також не відповідає потребі. Для підвищення ефективності виробництва продукції рослинництва не менш важливим є застосування високоякісних сортів і гібридів.

Застосування всіх цих елементів інтенсивних технологій має суттєво покращити ефективність виробництва продукції рослинництва у ДП «Агрофірма «Байс-Агро».

Таблиця 1 – Основні показники рівня ефективності виробництва в ДП «Агрофірма «Байс-Агро» Уманського району Черкаської області

Показники	2011 р.	2012 р.	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2015 р. в % до 2011 р.
Валова продукція в цінах 2010 р., тис. грн.	5522	6081	4891	5356	6346	114,9
Середньорічна чисельність працівників, осіб	110	147	153	141	139	126,4
Площа с.-г. угідь, га	4952	5297	5372	5352	5352	108,1
Вироблено валової продукції на 1 середньорічного працівника, тис. грн.	50,20	41,37	31,97	37,99	45,65	90,9
Вироблено валової продукції на 1 га с.-г. угідь, тис. грн.	1,12	1,15	0,91	1,00	1,19	106,3
Собівартість реалізованої продукції, тис. грн.	16749	16581	23033	31292	26110	155,89
Чистий прибуток, тис. грн.	6638	8466	5154	6811	8514	128,26
Рівень рентабельності, %	39,63	51,06	22,38	21,77	32,61	-7,02 п.п.

Не можна проминути стороною і таку складову інтенсивних технологій, як дотримання науково-обґрунтованих сівозмін. Для даного господарства це особливо актуально, враховуючи те, що його площа значно зросла, а зразу на нових землях впровадити правильні сівозміни складно. Проте даний процес буде продовжуватися, крім того зростатиме поголів'я тварин. Тому ми пропонуємо перейти на всій площі до науково-обґрунтованих сівозмін, які найбільш точно відповідають спеціалізації і потребам господарства та застосовувати інтенсивні технології вирощування всіх сільськогосподарських культур. Такі підходи мають забезпечити суттєве зростання виробництва, підвищення якості продукції рослинництва, суттєвого збільшення прибутковості господарства.

Також варто звернути увагу на ціни реалізації продукції і пошук більш вигідних ринків. Кількість посередників при продажу продукції має бути зведено до мінімуму, необхідно збільшити частку продукції, що реалізується самостійно на ринку. Господарству потрібно розвивати переробні галузі, так як в підприємстві є великий надлишок соломи, можна створити виробництво брикетів та пелет, тому що на сьогодні це є досить актуальним і перспективним. На

основі цього виробництва підприємство матиме змогу отримувати додатковий прибуток, який можна використовувати та інвестувати в виробництво продукції як тваринницької, так і рослинницької галузі.

ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АГРОБІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Кидик Н. І., студент

*Науковий керівник: Матвій І. Є., к.е.н., доцент
Національний Університет «Львівська політехніка»*

Агробізнес є одним з найбільш прибуткових видів господарської діяльності та найбільш вигідних сфер для інвестування в Україні [1]. Окрім того, щорічно його актуальність та перспективність тільки підвищується і це зумовлено постійним зростанням кількості населення і, відповідно, потреби в продуктах харчування.

Сучасне сільськогосподарське підприємство – це складна і унікальна система, налаштування якої не менш складне, ніж налаштування, наприклад, музичного інструменту, адже фальшиве звучання однієї струни чи клавіші спотворює загальне звучання музичного твору. В сільському ж господарстві неефективна робота хоча б однієї ланки (неефективна логістика, застарілий спосіб контролю посівів та ін.) може звести нанівець всю роботу [2].

За останнє десятиліття Україна повернула собі призабуту назву «Житниці Європи» і посідає шосте місце у світовому експорті зернових, а за деякими позиціями, наприклад, експортом соняшникової олії чи фуражного ячменю, є першою.

Це зумовлено, насамперед, родючістю ґрунтів, сприятливими кліматичними умовами, раціональним використанням посівних площ, частковим впровадженням передових технологій та бізнес-ідей, використанням кращих зразків іноземної техніки для обробітки полів, досвіду успішних компаній та розробкою свого індивідуального плану розвитку [3].

Так, за даними Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (ФАО) [4], посівні площі пшениці, ячменю і кукурудзи в Україні в період 2009 – 2015 рр. щорічно змінювалися (рис. 1), тобто проходив процес оптимізації ведення бізнесу і в 2015 році відповідно становили 110 %, 79 %, 254 %.